

٥٠- «الفريق الثاني فقد ذهب إلى أنّ أشعار الشاعر يجب أن لا نأخذها على المعاني الظاهريّة»:

١) ذَهَبَ- أَنَّ- يَجِبَ- الْمَعَانِي

٢) أَشْعَارَ- الشَّاعِرِ- نَأْخُذَ- الظَّاهِرِيَّةَ

٣) الثَّانِيُّ- أَشْعَارَ- الشَّاعِرِ- نَأْخُذَ

٤) الْفَرِيقُ- الثَّانِيُّ- ذَهَبَ- يَجِبُ

۵۰- گزینه ۴ پاسخ است.

گزینه‌ی ۱ ← «يَجِبَ» باید «يَجِبُ» باشد، چون هیچ علامت نصیبی قبل از فعل نیامده است و هم‌چنین «المعانی» چون منقوص است کسره نمی‌پذیرد و نشانه‌ی جر آن مانند رفع در حالت تقدیری است.

گزینه‌ی ۲ ← «الظَّاهِرِيَّةَ» باید «الظَّاهِرِيَّةِ» باشد، چون صفت است برای «المعانی» و به تبعیت از آن مجرور است.

گزینه‌ی ۳ ← «الثَّانِيَّ» منقوص است و ضمه نمی‌پذیرد و علامت جر آن مانند رفع در حالت تقدیری است.